

Středa 1. postního týdne

📖 Jon 3,1-10; Lk 11,29-32

Jon 3,1-10

Hospodin oslovil Jonáše: „**Vstaň, jdi do velikého města Ninive a měj tam kázání, které ti ukládám.**“ Jonáš tedy vstal a šel do Ninive podle Hospodinova rozkazu. Ninive bylo velké město před Bohem, tři dny se jím muselo procházet. Jonáš začal procházet městem první den a volal: „Ještě čtyřicet dní, a Ninive bude vyvráceno!“ Ninivští obyvatelé **však uvěřili Bohu, vyhlásili půst, oblékli se do žiníc**, velcí i malí. Zpráva o tom se dostala až k ninivskému králi. Vstal ze svého trůnu, odhodil svůj háv, oblékl se do žinice a sedl si do popela. Dal provolat: „V Ninive, z rozkazu krále a jeho velmožů: Lidé ani dobytek, skot ani brav, nesmějí nic jíst, nesmějí se pást ani pít vodu. Obléknou se do žiníc, lidé i dobytek, úpěnlivě budou prosit Boha; každý ať změni své hříšné chování a odvrátí se od nepravosti, která mu lpí na ruce. Snad se Bůh obrátí a smiluje, snad upustí od svého hrozného hněvu, a my nezařehneme.“ Když Bůh viděl, co učinili, že změnili své hříšné chování, **smiloval se** a nepřivedl na ně zkázu, kterou jim hrozil.

Lk 11,29-32

Když se u Ježíše shromažďovaly zástupy, začal mluvit: „Toto pokolení je pokolení zlé. **Hledá znamení, ale jiné znamení mu dáno nebude než znamení Jonášovo.** Jako Jonáš byl znamením pro Ninivany, tak bude i Syn člověka znamením pro toto pokolení. Královna jihu povstane na soudu proti mužům tohoto pokolení a odsoudí je, protože přišla až z daleké země, aby slyšela Šalomounovu moudrost, a **zde je přece (někdo) víc než Šalomoun.** Ninivští mužové povstanou na soudu proti tomuto pokolení a odsoudí ho, protože se na základě Jonášova kázání obrátili, a **zde je přece (někdo) víc než Jonáš.**“

➔ **K Božímu slovu** (z publikace od paulínek Evangelium na každý den 2016)

Jonáš byl znamením Boha, který je milosrdný a laskavý, velkodušný, plný lásky, který se nechá obměkčit (Jon 4,2). Přes svůj odpor byl znamením skutečnosti, kterou nám přinesl Ježíš. Syn člověka, vydaný do rukou lidí, je úplný dar Božího milosrdenství. Ten je nabízen Ježíšovým současníkům a všem následujícím pokolením ve zvěstování jeho smrti a vzkříšení.

† **Z Buly papeže Františka k Svatému roku milosrdenství** (z čl. 1)

Ježíš Kristus je tváří Otcova milosrdenství. Je zřejmé, že tento výrok shrnuje tajemství křesťanské víry. Milosrdenství se stalo živým a viditelným a dosáhlo svého vrcholu v Ježíši Nazaretském. „Nekonečně milosrdný“ (Ef 2,4) Otec poté, co zjevil Mojžíšovi svoje jméno „Boha milosrdného a milostivého, shovívavého, velmi laskavého a věrného“ (Ex 34,6), různými způsoby a v mnoha dějinných momentech nadále dával poznávat svoji božskou přirozenost. V „plnosti času“ (Gal 4,4), když bylo podle jeho plánu spásy všechno připraveno, poslal svého Syna narozeného z Panny Marie, aby nám zjevil svoji lásku definitivně. Kdo vidí jeho, vidí Otce (srov. Jan 14,9). Ježíš Nazaretský svým slovem, svými činy a celou svou osobou zjevuje Boží milosrdenství.

